

"Kalle Skjorta"

Bland duvgubbarna hade i mitt tycke **Karl Kry** det roligaste öknamnet. Oftast hette han bara "**Skjorta**" men ville man vara lite omständig fick han heta "**Kalle Skjorta**". Tittar man i "**Sveriges Dödbok** (Svd)" återfinns man honom troligen i: **Karl Vilhelm Kry**, f. 8 dec 1903 i Masthugget, Göteborg och död i Härlanda, Göteborg, den 18 febr. 1987.

Ursprunget till hans öknamn glömde jag att ta reda på och det kanske berodde på mannens utstrålning. Ingen kunde se så knipslug ut som "**Skjorta**" och ingen kunde bättre hävda sig ha årens rätt att sitta inne med svaret på alla mystiska hemligheter. Särskilt gällde det när man trätade om vilken brevduva som skulle flyga bäst på tävlingarna. Som ung skulle man hålla tyst i hans sällskap - för han visste. Några saksakal redovisade han aldrig. Här möttes verkligen ungdomlig radikalism och ifrågasättande med genuin stockkonservatism.

Ändå tyckte jag om "Skjorta" som jag nedan presenterar i bild i den nu försvunna miljön.

"Kalle Skjorta" står och studerar en av sina brevduvor.

Slaget hade han haft på Kodammarna i nära 40 år när det dystra beskedet kom att allt skulle bort.

Den nya platsen låg borta vid "Skräppekärr" och inte så centralt (och nära hemmet i Lunden) som Kärralund.

Boden var rutten och hölls mest ihop av tjärpapp och många lager målarfärg.

Duvslaget nedan låg inbäddat i en frodig grönska som numera ersatts av betong och asfalt

Vid tävlingarna gällde det att ta kontrolluret med sig till "klubb'boa"

... där det kontrollerades av erfarna män

Här är det **Stig Oscarsson** som för Uddens Brevduveklubb utför kontroll och inställning av de känsliga och dyrbara uren.

När duvan släpptes på startplatsen, som var mellan 10 - 120 mil avlägsen, var den försedd med en märkt ring av gummi som skulle stoppas in i en av klockans hylsor då den

anlände
till hemmaslaget.

Duvan med högsta hastighet
per
minut vann sedan man tagit
hänsyn
till avmätt från
uppsläppningsplatsen
och klockans felgång.
Felgången fick
vara högst 5 min per dygn.

Något en del försökte "justera"
genom att placera klockan
ömsom kallt eller varmt. Inte
alltid så lätt då kylskåp
inte hörde till vanligheterna på
den tiden.

NB: I "Sveriges dödbok" återfinns Edor Igor Stig Oskarsson, f. i Örgryte 17 maj 1912 och död i S:t Pauli, Göteborg den 10 mars 1979, möjligen identisk med bildens Stig Oskarsson.

Nedan hjälper Olof Feltzing Anders Andersson, "Rö-Anders", med kontrolluret

OBS!
I bakgrunden kan man
skymta husen i
Olskroken.

Om namnet "Olof
Feltzing" är rätt kan han
ha dött före 1973 då han
saknas i Sveriges
Dödbok. Möjligen är det
en bror som återfinns i
Carl Gösta Feltzing, f. i
Örgryte 18 nov. 1907 och
död i S:t Pauli, Göteborg
den 9 juli 1983.

Betr. Anders Andersson
ger Svd alltför många
förslag för en säker
identifiering, men jag
minns att han bodde på
Mäster Johans gata.

NB: "Rö-Anders" duvslag låg i Gårda-bergen. Hans "sitteboa" var dekorerad med **pinupbilder** från seklets början. Knappast upphetsande för en förundrad ung man på 50-talet.

När väl tävlingarna var igång blev det ofta en lång väntan

Nils Bohm (?) sitter två
från vänster följd av "Kalle
Skjorta"

"**Knutte**" är den som står medan de tre övriga kan vara "törstiga" personer som anar kommande förfriskningar i den varma vårsolen.

Beträffande namnet N Bohm sviker minnet något så jag är osäker. Sveriges Dödbok bekräftar dock att namnet är frekvent i den region som är aktuell. Möjligen var han svärson till Olof Feltzing och delade slag med honom.

"Var det inte en flock duvor som kom där?"

- undrar **Melker Andrén** medan han kramar ölen.

Tillfälligt besökande Stig Stenbom samt slagägare **Jean Nykvist** försöker hitta den upptäckta flocken.

NB

I Sveriges Dödbok återfinns

*Oskar **Melker Andrén**, f. 21 okt 1903 i Örgryte och död 24 mars 1977 samt*

*Knut **Jean Vidar Nykvist**, f. 1 dec. 1902 i Örgryte och död 8 apr. 1982.*

Nedan: "Kalle Skjorta" lyckas nästan dölja ölen med händerna

Du som undrar

över varför människor höll till i en så här depraverad miljö måste veta att trångboddheten förr var mycket stor. Barnrika familjer bodde ofta i små omoderna lägenheter på 50-75 kvadratmeter. Duvslaget, som ofta var indelat i en avdelning för duvorna och i en "sitteboa" utgjorde ett andningshål för ägarna. Här kunde man spela kort och ta en öl i glatt samspråk med likasinnade. Tyvärr lurade alkoholismen bakom kröken och det var uppenbart inte någon lämplig miljö för en 18 årig yngling - men jag gick oskadad ur situationen, utan kontakt med alkohol eller andra droger (som knappast fanns på den tiden). När jag nu ser tillbaka känner jag mig berikad av kontakten med de något udda människorna som jag mötte för så länge sedan.

[Till början av sidan](#)

[Till en "ungdomssynd" skriven 1953](#)

[Till en "ungdomssynd" skriven 1963](#)

[E-POST till GLIMTENS redaktör](#)